

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 792

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 31 august 2005

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 372 din 5 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	1-3	906. — Ordin al ministrului sănătății privind înființarea și organizarea centrelor regionale pentru managementul bolii celiace	14-15
Decizia nr. 383 din 7 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.....	4-6	1.371. — Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului privind unele măsuri pentru implementarea Programului național de securitate aeronautică.....	15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
71. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind criteriile pentru punctele de oprire și care modifică planul de rută la care se referă anexa la Directiva 91/628/CEE	6-11	ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
755/22.237. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor publice privind acordarea de prime la exportul de vinuri...	12-14	40. — Ordin pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 10/2005 emise în aplicarea prevederilor art. 286 ¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 372

din 5 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Irina Loredana Lăpădat	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Vlad Ionescu în Dosarul nr. 3.484/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Alexandru Vlad Ionescu, personal. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Autorul excepției solicită Curții Constituționale să constate că art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, produce efecte doar pentru viitor, respectiv de la data republicării legii în Monitorul Oficial al României. Se mai susține, în esență, că prevederile art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 încalcă dispozițiile art. 21 alin. (2) și ale art. 53 alin. (2) din Constituție, prin faptul că accesul liber la justiție este îngrădit de instituirea unui termen pentru exercitarea acestuia. De asemenea, în fața instanței de contencios constituțional, autorul excepției mai invocă și încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, deoarece, în opinia acestuia, dreptul de acces liber la justiție este un drept fundamental al omului, protejat ca atare de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, precum și de art. 8 din Declarația universală a drepturilor omului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.484/2004, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Alexandru Vlad Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată în fața instanței de judecată, se susține în esență că prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, [devenit art. 50 alin. (5), în urma republicării], „restrâng în timp exercițiul dreptului de a revendica o proprietate“, drept care „este imprescriptibil“, contravenind astfel dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (2). Se mai arată că textul de lege criticat contravine condițiilor în care poate interveni restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, expres și limitativ prevăzute de art. 53 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă apreciază că „excepția nu poate fi promovată, în raport de jurisprudența Curții Constituționale“.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens se precizează, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale în materie, că „instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta, în special, nu pot fi considerate de natură să îngreiească accesul liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a unui drept constituțional“. Se mai arată că în acest fel

se previn efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că „instituirea unui termen derogator de la dreptul comun, în care o persoană are posibilitatea de a se adresa instanței de judecată, nu încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție“. Se mai arată, invocându-se jurisprudența Curții Constituționale, că „instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta, nu pot fi considerate de natură să îngreiească accesul liber la justiție (...)“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Așa cum rezultă din Încheierea de sesizare a Curții Constituționale din data de 6 aprilie 2005, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001.

Legea nr. 10/2001 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, dându-se textelor o nouă numerotare. Astfel, art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a devenit art. 50 alin. (5), fără a se modifica soluția legislativă anterioară.

Prin prezenta decizie Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestui text de lege, care are următorul cuprins: „(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

Termenul de un an prevăzut de art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 a fost prelungit succesiv, cu câte trei luni, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 460 din 13 august 2001, și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 145/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate prevederile contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) și art. 53 din Constituție, al căror conținut este următorul:

— Art. 21 alin. (2): „Nici o lege nu poate îngreia exercitarea acestui drept.“;

— Art. 53 alin. (1): „Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“

(2) *Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

În ceea ce privește raportarea criticii de neconstituționalitate la dispozițiile art. 20 din Constituție, astfel cum a fost susținută în fața Curții Constituționale cu prilejul dezbaterilor, Curtea observă că acestea nu pot fi primite, întrucât au fost formulate ulterior sesizării instanței de contencios constituțional. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, *„Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.”*, iar conform dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, Curtea Constituțională *„hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial.”* Rezultă, chiar din norma constituțională, că motivarea excepției, cu indicarea dispozițiilor constituționale încălcate prin textul de lege criticat, trebuie făcută anterior sesizării Curții, și anume în momentul ridicării excepției în fața instanței de judecată.

Așadar, Curtea urmează să analizeze constituționalitatea textului de lege criticat doar în raport cu dispozițiile art. 21 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție, invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate formulată în fața instanței de fond.

Curtea constată că prevederile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, devenit art. 50 alin. (5) în urma republicării legii, au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare și la dispozițiile art. 21 din Constituție. Astfel, prin Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003, s-a reținut că *„imprescriptibilitatea, consfințită cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare în Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.”* S-a mai arătat în decizia menționată că *„art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, [devenit art. 50 alin. (5), în urma republicării],*

recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen, impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate“.

În prezenta cauză autorul excepției mai susține neconstituționalitatea textului de lege criticat prin raportare la dispozițiile art. 53 din Constituție, arătând că nici unul dintre cazurile în care poate fi restrâns exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți nu justifică restrângerea accesului liber la justiție, în temeiul prevederilor legale criticate.

Curtea constată că aceste susțineri nu sunt întemeiate, deoarece în cauză nu este vorba de o restrângere a exercițiului dreptului de acces liber la justiție al persoanelor interesate, ci, în fapt, de condiționarea exercitării acestui drept de respectarea anumitor termene procedurale.

De asemenea, prin Decizia nr. 253 din 15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 12 august 2004, Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigențe legale, între care și stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Mai mult, dispozițiile legale criticate sunt în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul de acces la justiție. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în cauza *„Golder contra Regatului Unit”*, 1975, că *„dreptul de acces la tribunale nu este un drept absolut”,* precum și că *„există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”*.

Soluțiile pronunțate în deciziile anterior menționate, precum și considerentele care au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost aduse elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Vlad Ionescu în Dosarul nr. 3.484/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Lăpădat

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 383

din 7 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268
din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Inter Trade Corporation” — S.R.L. — Sucursala „Forum Auto” în Dosarul nr. 109/M/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea unor condiții de formă și de fond pentru deciziile prin care angajatorul dispune aplicarea unor sancțiuni disciplinare salariaților săi nu contravine sub nici un aspect dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 aprilie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 109/M/2005, **Curtea de Apel Constanța — Secția pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Inter Trade Corporation” — S.R.L. — Sucursala „Forum Auto” cu ocazia soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.305 din 24 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 2.614/2004 al Tribunalului Tulcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că art. 268 din Codul Muncii se află într-o vădită contradicție cu prevederile art. 45 și art. 21 alin. (3) din Constituție. Astfel, arată că activitatea economică și libera inițiativă presupun, în mod esențial, dreptul persoanei fizice, individual sau în formele asociative permise de legea română, de a-și stabili cadrul

organizatoric în care să-și desfășoare această activitate. Acest drept presupune și posibilitatea conducerii unei societăți de a stabili printr-o procedură proprie abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile pentru săvârșirea unor asemenea abateri de către angajați. În aceste condiții, regimul extrem de restrictiv al formei și cuprinsului deciziei prin care încetează raporturile de muncă ale angajatului vatămă, în opinia sa, libertatea economică, întrucât „determină persoanele sau grupurile de persoane constituite într-o societate comercială să aibă rezerve fie în a-și începe activitatea economică, fie în a o dezvolta, în măsura în care restricțiile pe care le au în relațiile cu angajatul pot conduce la serioasa afectare sau chiar la blocarea activității sale economice”. În ceea ce privește contradicția dintre prevederile art. 268 din Codul muncii și dispozițiile constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil, arată că „prin impunerea, cu titlu de norme de ordine publică, a unui cuprins extrem de laborios și de natură a fi interpretat în favoarea angajatului a deciziei prin care se aplică o măsură disciplinară, precum și prin instituirea unei veritabile răsturnări a sarcinii probei, prin prevederile art. 287 din Codul muncii legiuitorul român creează toate premisele pentru ca, în litigiul având ca obiect contestarea valabilității măsurii disciplinare dispuse de angajator, părțile să se afle într-un vădit dezechilibru procesual”. În același sens, amintește și faptul că, referindu-se la cerința procesului echitabil, consacrată în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că aceasta presupune „obligația statului, prin lege și prin puterea judecătorească, de a nu înlătura egalitatea în plan procesual a părților și de a nu le pune, prin orice instrument, într-o poziție de inferioritate una față de cealaltă”.

Curtea de Apel Constanța — Secția pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 45 din Constituție, instituirea unor condiții de formă în ceea ce privește decizia de sancționare disciplinară reprezentând o garanție pentru exercitarea efectivă a dreptului de muncă. Astfel, textul de lege criticat asigură stabilitatea raporturilor de muncă, legalitatea și temeinicia încetării acestora. În ceea ce privește dispozițiile constituționale care consacră dreptul la un proces echitabil, arată că cerințele de formă impuse de textul de lege criticat nu reprezintă îngrădiri ale drepturilor procesuale civile care sunt incidente în faza de judecată, drepturi care sunt aceleași pentru toate părțile. De altfel, amintește că sancțiunea disciplinară este o măsură adoptată unilateral de

angajator, în afara unui proces care, eventual, poate avea loc în fața instanței.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 268 din Codul muncii sunt constituționale, întrucât au caracter procedural și dau expresie unor principii generale ale dreptului muncii, fără să contravină dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil. Prevederile referitoare la condițiile de validitate ale deciziei de sancționare reprezintă garanții indispensabile derulării contractului de muncă atât pentru angajat, cât și pentru cel care angajează. Referindu-se la dispozițiile art. 45 din Constituție, arată că acestea nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituția României, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 5 februarie 2003, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. 268: „(1) *Angajatorul dispune aplicarea sancțiunii disciplinare printr-o decizie emisă în formă scrisă, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 6 luni de la data săvârșirii faptei.*

(2) *Sub sancțiunea nulității absolute, în decizie se cuprind în mod obligatoriu:*

a) *descrierea faptei care constituie abatere disciplinară;*

b) *precizarea prevederilor din statutul de personal, regulamentul intern sau contractul colectiv de muncă aplicabil, care au fost încălcate de salariat;*

c) *motivele pentru care au fost înlăturate apărările formulate de salariat în timpul cercetării disciplinare prealabile sau motivele pentru care, în condițiile prevăzute la art. 267 alin. (3), nu a fost efectuată cercetarea;*

d) *temeiul de drept în baza căruia sancțiunea disciplinară se aplică;*

e) *termenul în care sancțiunea poate fi contestată;*

f) *instanța competentă la care sancțiunea poate fi contestată.*

(3) *Decizia de sancționare se comunică salariatului în cel mult 5 zile calendaristice de la data emiterii și produce efecte de la data comunicării.*

(4) *Comunicarea se predă personal salariatului, cu semnătură de primire, ori, în caz de refuz al primirii, prin scrisoare recomandată, la domiciliul sau reședința comunicată de acesta.*

(5) *Decizia de sancționare poate fi contestată de salariat la instanțele judecătorești competente în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării.*“

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor prevederi constituționale:

— Art. 21 alin. (3): „*Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.*“;

— Art. 45: „*Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție prevăd că „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit*“. În vederea exercitării efective a acestui drept, legislația muncii trebuie să prevadă garanții și răspunderi corespunzătoare, atât prin norme de drept substanțial, cât și prin norme de drept procesual.

Raporturile juridice de muncă sunt reglementate de Codul muncii, alte acte normative cu obiect de reglementare ce vizează relațiile sociale de muncă, precum și de contractele colective de muncă. Aceste acte normative stabilesc drepturile și îndatoririle minimale ale părților raporturilor juridice de muncă pe care trebuie să le respecte atât angajatorul, cât și salariatul, condițiile de fond și de formă ale încheierii, executării și încetării contractelor individuale de muncă, precum și regulile de soluționare a litigiilor ce s-ar ivi în legătură cu desfășurarea raporturilor juridice de muncă.

Reglementările legale care urmăresc asigurarea stabilității raporturilor juridice de muncă apără interesele legitime atât ale salariaților, cât și ale angajatorilor. Stabilirea limitativă a cazurilor în care și a motivelor pentru care încetarea raporturilor juridice de muncă poate avea loc din inițiativa și din voința unilaterală a angajatorului reprezintă cea mai importantă garanție pentru exercitarea dreptului la muncă. Condițiile de formă și de conținut ale actului prin care angajatorul dispune încetarea contractului individual de muncă sunt impuse de lege pentru a preveni eventualele abuzuri din partea angajatorilor, precum și pentru a avea suficiente elemente de verificare a legalității și temeiniciei măsurii dispuse. Aceste exigențe sunt justificate, în mod special, în cazurile în care încetarea raportului juridic de muncă se dispune ca o măsură de sancționare disciplinară.

Obligația angajatorului, prevăzută de art. 268 din Codul muncii, de a înscrie, sub sancțiunea nulității absolute, anumite date în decizia prin care dispune aplicarea unei sancțiuni disciplinare nu are nici o legătură cu dreptul oricărei persoane de acces liber la o activitate economică, la libera inițiativă și de exercitare a acestora. Potrivit prevederilor art. 45 din Constituție, acest drept fundamental poate fi exercitat în condițiile legii. Așadar, persoana care accede la o activitate economică pe baza liberei sale inițiative și utilizează forță de muncă salariată are obligația să respecte reglementările legale referitoare la încheierea, executarea și încetarea contractelor individuale de muncă.

De asemenea, Curtea reține că întocmirea și comunicarea deciziei de sancționare disciplinară sunt operațiuni anterioare desfășurării procesului pentru soluționarea litigiului. Dreptul la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție, se realizează

prin posibilitatea asigurată tuturor părților procesului de a se folosi de toate regulile și garanțiile procesuale în vederea apărării și realizării intereselor lor legitime, ceea ce nu are nici o legătură cu cerințele legale privind forma și conținutul actelor de dispoziție ale angajatorului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Inter Trade Corporation“ — S.R.L. — Sucursala „Forum Auto“ în Dosarul nr. 109/M/2005 al Curții de Apel Constanța — Secția pentru cauze cu minori și de familie, precum și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ SANITARĂ VETERINARĂ ȘI PENTRU SIGURANȚA ALIMENTELOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind criteriile pentru punctele de oprire și care modifică planul de rută la care se referă anexa la Directiva 91/628/CEE

Văzând Referatul de aprobare nr. 33.805 din 15 august 2005, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 738/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind criteriile pentru punctele de oprire și care modifică planul de rută la care se referă anexa la Directiva 91/628/CEE, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale și direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 4. — Prezentul ordin constituie transpunerea oficială a Regulamentului Consiliului 1.255/97/CE privind criteriile comunitare pentru punctele de oprire și care modifică planul de rută la care se face referire în anexa la Directiva 91/628/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 174 din 2 iulie 1997, p. 1.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor,
Constantin Lupescu

București, 15 august 2005.
Nr. 71.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ
privind criteriile pentru punctele de oprire și care modifică planul de rută la care se referă
anexa la Directiva 91/628/CEE

Art. 1. — (1) Prezenta normă sanitară veterinară se aplică numai punctelor de oprire care oferă adăpostire de minimum 24 de ore solipedelor domestice și animalelor domestice din speciile bovine, ovine, caprine și porcine în România, în concordanță cu cap. VII din anexa la Directiva Consiliului 91/628/CEE și fără a se aduce atingere prevederilor Normei sanitare veterinare privind problemele de sănătate a animalelor, ce afectează comerțul României cu statele membre ale Uniunii Europene cu animale din speciile bovine și porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 64/432/CEE, ale Directivei 80/213, Normei sanitare veterinare privind măsurile pentru controlul febrei aftoase, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 44/2003, ce transpune în legislația națională Directiva 85/511/CEE, Normei sanitare veterinare privind asistența mutuală între autoritatea veterinară centrală a României și autoritățile veterinare centrale ale statelor membre ale Uniunii Europene și cooperarea acestora cu Comisia Europeană, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației din domeniul veterinar și zootehnic, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 631/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 89/608/CEE, Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 90/425/CEE, Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate animală ce guvernează mișcarea ecvideelor între statele membre ale Uniunii Europene și România și importul lor din țări terțe, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 65/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 90/426/CEE, Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și certificarea veterinară pentru comerțul României cu statele membre ale Comunității Europene cu ovine și caprine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 66/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 91/68/CEE, Normei sanitare veterinare privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în România din țări terțe, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/2003, ce transpune în legislația națională Directiva 91/496/CEE, Normei veterinare privind sistemul de identificare și înregistrare a suinelor, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 170/2004, ce transpune în legislația națională Directiva 92/102/CEE, și ale Normei sanitare veterinare privind protecția animalelor în timpul sacrificării sau uciderii, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2002, ce transpune în legislația națională Directiva 93/119/CEE.

(2) Punctele de oprire la care se referă alin. (1) trebuie să fie în conformitate cu criteriile comunitare stabilite de prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 2. — În scopurile prezentei norme sanitare veterinare, definițiile prevăzute la art. 2 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 83/2003 și din Directiva Consiliului 91/628/CEE sunt aplicabile ori de câte ori este nevoie.

Art. 3. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să se asigure că punctele de oprire sunt autorizate de autoritatea competentă a României.

(2) În scopul unei astfel de autorizări, autoritatea competentă, astfel cum este definită la art. 2 pct. 6 din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, trebuie să se asigure de faptul că punctele de oprire îndeplinesc toate cerințele cuprinse în anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară.

(3) Punctele de oprire trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) să fie situate într-o zonă care nu este supusă unei interdicții sau unei restricții în conformitate cu actele normative naționale relevante transpuse potrivit cerințelor comunitare;

b) să fie controlate de un medic veterinar oficial care să asigure, printre altele, respectarea prevederilor prezentei norme sanitare veterinare;

c) să funcționeze în conformitate cu toate regulile comunitare relevante privind sănătatea animalelor, mișcarea animalelor și protecția animalelor în timpul tăierii;

d) să fie supuse unor inspecții regulate care să verifice dacă cerințele pentru autorizare sunt îndeplinite.

(4) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acordă un număr de autorizare fiecărui punct de oprire. O asemenea autorizare poate fi limitată pentru o anumită specie sau pentru anumite categorii de animale ori statusuri de sănătate. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să înainteze Comisiei Europene lista punctelor de oprire autorizate și să informeze Comisia în legătură cu aranjamentele detaliate pentru aplicarea prevederilor art. 4 alin. (2), în special perioada de utilizare ca puncte de oprire și dublul scop al spațiilor autorizate.

(5) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate retrage sau suspenda autorizația în cazul în care aceasta nu respectă prevederile acestui articol sau alte prevederi relevante ale prezentei norme sanitare veterinare ori în cazul modificării statusului de sănătate al zonei în care este localizat punctul de oprire sau în cazul unor încălcări ale regulilor

privind bunăstarea animalelor. Aprobarea poate fi restabilită atunci când autoritatea competentă s-a asigurat că punctul de oprire respectă din nou toate prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 4. — (1) Punctele de oprire trebuie să fie utilizate în exclusivitate pentru primirea, furajarea, adăparea, odihna, adăpostirea, îngrijirea și expedierea animalelor care le tranzitează.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor aprobă ca puncte de oprire întregul spațiu al centrelor de colectare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (2) lit. o) din norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 236/2002, cu condiția ca acestea să îndeplinească prevederile alin. (3) și ale lit. A pct. 4 din anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară, pe durata întregii perioade de funcționare ca puncte de oprire.

(3) Animalele sunt prezente în același timp la un punct de oprire numai dacă:

a) sunt de același status sanitar certificat, inclusiv atunci când orice garanție suplimentară este acordată în concordanță cu legislația comunitară;

b) statusul de sănătate al acestora se certifică după cum urmează:

- (i) fie în concordanță cu cerințele aplicabile categoriei de animale din speciile respective, așa cum sunt stabilite de legislația comunitară enumerată în anexa nr. 1 la norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002;
- (ii) atunci când cerințele de sănătate a animalelor nu prevăd altfel, certificarea suplimentară trebuie să garanteze faptul că animalele au rămas pentru cel puțin 21 de zile într-o singură exploatație sau de la naștere în exploatația de origine dacă animalele au mai puțin de 21 de zile, înainte de a fi expediate din exploatație fie în mod direct, fie tranzitând un singur centru de colectare autorizat, iar în cazul oilor și caprelor, conform cerințelor anexei nr. 1 la norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 66/2002;
- (iii) în cazul animalelor din speciile bovine și porcine destinate pentru export către o țară terță în aplicarea art. 2 alin. (1) din Decizia Comisiei 93/444/CEE;

c) aparțin categoriei de animale pentru care este autorizat punctul de oprire.

Art. 5. — Proprietarul sau oricare altă persoană fizică sau juridică care conduce un punct de oprire este responsabil pentru respectarea prevederilor prezentei norme sanitare veterinare și, în acest scop, este obligat:

a) să admită numai acele animale care au fost certificate și identificate în conformitate cu actele normative naționale transpuse, în conformitate cu cerințele comunitare, în mod special cu prevederile menționate la art. 3 alin. (3), și să verifice ori să dispună verificarea documentelor de sănătate sau a altor documente

însoțitoare proprii speciilor ori categoriilor respective și, randomizat, mărcile de identificare a animalelor;

b) să se asigure de faptul că animalele care sunt prezente la punctele de oprire sunt hrănite și adăpate la timp, în funcție de speciile implicate, și să furnizeze pentru acest scop cantități corespunzătoare de furaje și apă;

c) să aibă grijă de animalele care stau la punctele de oprire și să ia toate măsurile necesare pentru garantarea bunăstării și respectării cerințelor de sănătate a animalelor;

d) să apeleze la un medic veterinar în caz de necesitate pentru a oferi tratamentul corespunzător animalelor care s-au îmbolnăvit ori care s-au rănit în timp ce se aflau în responsabilitatea sa și să recurgă, atunci când este necesar, la sacrificarea sau eutanasierea animalelor în concordanță cu prevederile normei sanitare veterinare aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 425/2005;

e) să utilizeze personal care posedă aptitudini, cunoștințe și capacități profesionale corespunzătoare și care dispune de o instruire specifică, fie în cadrul unității, fie pe lângă un organism de formare, sau care beneficiază de o experiență practică echivalentă pentru a putea proceda la manipularea animalelor, precum și la acordarea de îngrijiri corespunzătoare animalelor respective în caz de necesitate;

f) să ia măsurile necesare pentru a se asigura că toți cei care manipulează animalele la punctele de oprire respectă prevederile referitoare la bunăstarea animalelor;

g) să notifice autorității competente, pe durata unei zile lucrătoare după plecarea unui transport, informațiile stabilite la lit. C pct. 7 din anexa nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară și să țină un registru sau o bază de date a acestor informații, care să fie păstrate și ținute la dispoziția autorității competente, timp de cel puțin 3 ani;

h) să informeze autoritatea competentă cu prima ocazie despre neregulile constatate.

Art. 6. — (1) Înainte ca animalele să părăsească punctul de oprire, medicul veterinar oficial sau orice medic veterinar desemnat pentru acest scop de către autoritatea competentă trebuie să confirme că animalele sunt apte pentru continuarea călătoriei pe planul de rută adaptat acestui scop în concordanță cu anexa nr. 2 la prezenta normă sanitară veterinară. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor poate să dispună trecerea cheltuielilor aferente controlului veterinar în contul operatorului respectiv.

(2) Regulile referitoare la schimbul de informații dintre autorități pentru conformitatea cu prevederile prezentei norme sanitare veterinare trebuie să fie stabilite în concordanță cu procedura prevăzută la art. 6 alin. (3) din Directiva 91/628/CEE.

Art. 7. — Orice modificări aduse anexei nr. 1 la prezenta normă sanitară veterinară, care sunt necesare pentru a fi adaptate situației de sănătate a animalelor, trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura stabilită la art. 17 din Directiva Consiliului 91/628/CEE.

Art. 8. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să aplice prevederile art. 18 din Directiva 91/628/CEE pentru a penaliza orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare și trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura dacă acestea sunt implementate. Autoritatea

Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor trebuie să notifice aceste prevederi Comisiei până la aderarea României la Uniunea Europeană și trebuie să aducă acesteia la cunoștință, fără întârziere, orice modificare ulterioară ce poate avea efect.

Art. 9. — (1) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor pune în aplicare acte normative, reglementări și prevederi administrative, necesare pentru conformarea cu prezenta normă sanitară veterinară, pe care le va transmite Comisiei Europene prin intermediul Ministerului Integrării Europene și al Misiunii României pe lângă Uniunea Europeană, împreună cu tabelele de concordanță, în vederea evaluării conformității transpunerii legislative, și va stabili măsurile necesare pentru implementarea corectă și la timp a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(2) Atunci când Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor acționează potrivit prevederilor alin. (1), trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară. Procedura privind realizarea referirii menționate rămâne în responsabilitatea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

(3) Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor va lua toate măsurile necesare și va sancționa, potrivit legii, orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare, iar în caz de infrațiuni, sesizează organele de cercetare penală.

(4) Prezenta normă sanitară veterinară constituie transpunerea oficială a Regulamentului Consiliului 1.255/97/CE.

(5) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. 1

la norma sanitară veterinară

A. Măsuri de sănătate și igienă

1. Fiecare punct de oprire trebuie:

a) să posede echipament corespunzător pentru curățarea și dezinfectia clădirilor, echipamentelor, spațiilor și vehiculelor;

b) să fie construit din materiale care să fie ușor de curățat și de dezinfectat;

c) să fie curățat și dezinfectat înainte și după fiecare utilizare, conform instrucțiunilor medicului veterinar oficial.

2. Persoana responsabilă pentru punctul de oprire trebuie să furnizeze echipament de curățare și îmbrăcăminte de protecție, care vor fi ținute exclusiv pentru a fi utilizate de orice persoană care intră în punctul de oprire, și va avea disponibil echipament corespunzător pentru curățarea și dezinfectia echipamentului de protecție.

3. Așternuturile de paie trebuie evacuate când un lot de animale este mutat dintr-o incintă și, după operațiile de curățare și dezinfectare prevăzute la pct. 1 lit. c), trebuie înlocuite cu așternuturi proaspete.

4. Punctele de oprire trebuie să fie libere pentru o perioadă de cel puțin 24 de ore după o perioadă maximă de 6 zile de folosire, după efectuarea operațiilor de curățare și dezinfectie și înaintea sosirii unui lot de animale.

5. Înainte ca animalele să fie acceptate în punctele de oprire, trebuie:

a) începute operațiile de curățare și dezinfectie în intervalul de timp de 24 de ore după plecarea tuturor animalelor care au fost ținute acolo în concordanță cu prevederile art. 4 alin. (3) din norma sanitară veterinară;

b) terminate operațiile de curățare și dezinfectie înaintea sosirii unui nou lot de animale și să nu adăpostească nici un animal în timp ce aceste operații nu au fost efectuate la solicitarea medicului veterinar oficial.

B. Construcții și instalații

1. În completarea prevederilor cap. I A pct. (4) din anexa la Directiva Consiliului 91/628/CEE care se aplică mijloacelor de transport pentru încărcarea și descărcarea animalelor, fiecare punct de oprire trebuie să fie dotat cu echipamente și instalații corespunzătoare, disponibile pentru încărcarea și descărcarea animalelor din mijloacele de transport. În special, aceste echipamente și instalații trebuie să fie dotate cu podele antiderapante și, dacă este necesar, cu protecție laterală.

Podurile, rampele și pasarelele trebuie să fie prevăzute cu parapete, balustrade sau alte mijloace de protecție pentru a împiedica animalele să cadă. Rampele de încărcare și descărcare trebuie să fie cât mai puțin înclinate. Pasajele de trecere trebuie să fie dotate cu podele care să micșoreze riscul alunecării și care să fie construite în așa fel încât să reducă riscul rănirii animalelor. Trebuie acordată o atenție deosebită pentru a se asigura că nu există nici un spațiu gol între pardoseala vehiculului și rampă, iar pardoseala să fie antiderapantă pentru a nu permite sărituri care să conducă la alunecări sau căderi.

Până la aderarea României la Uniunea Europeană, toate punctele de oprire trebuie să fie echipate în permanență cu un număr suficient de rampe fixe sau mobile care trebuie construite și folosite în așa fel încât animalele să nu fie obligate să urce sau să coboare o pantă care depășește 20° în timpul încărcării și descărcării.

Toate spațiile utilizate pentru adăpostirea animalelor la punctele de oprire trebuie:

a) să fie dotate cu podele care să micșoreze riscul alunecării și care să nu rănească animalele;

b) să fie dotate cu acoperișuri și protecție laterală adecvată pentru a proteja animalele de intemperii;

c) să dispună de locuri adecvate pentru deținerea, inspecția, examinarea, atunci când este necesar, furajarea, adăparea animalelor și depozitarea furajelor;

d) să țină cont de capacitatea de primire și să dispună de un sistem de ventilație și canalizare adecvat pentru speciile de animale adăpostite;

e) să dispună de iluminare naturală sau artificială la o intensitate care să permită în orice moment inspecția animalelor. Dacă este necesar, se poate utiliza o sursă suplimentară de lumină;

f) să dispună de echipament pentru legarea animalelor care necesită acest lucru. Legăturile trebuie să fie utilizate astfel încât să nu provoace nici o durere animalelor, să le permită acestora să se hrănească, să se adape și să se întindă fără dificultate;

g) să dispună, în funcție de speciile în cauză, de spațiu suficient pentru ca animalele să stea culcate și în același timp să poată avea acces ușor la punctele de furajare și de adăpare;

h) să dispună de litieră în cantitate suficientă. Așternutul trebuie așezat în fiecare incintă în funcție de necesitățile fiecărei specii sau categorii de animale adăpostite;

i) să fie construite și întreținute astfel încât să se evite riscul ca animalele să intre în contact cu un obiect ascuțit sau periculos ori cu o suprafață deteriorată care ar putea să le rănească.

2. Punctele de oprire trebuie să dispună de spații corespunzătoare pentru adăpostirea separată a animalelor care sunt bolnave, rănite ori care necesită atenție individuală.

3. Punctele de oprire trebuie să dispună de spații corespunzătoare pentru toate persoanele care le folosesc.

4. Punctele de oprire trebuie să dispună de un sistem corespunzător pentru stocarea și evacuarea deșeurilor, precum și pentru depozitarea cadavrelor, până la preluarea și distrugerea acestora, conform prevederilor Normei sanitare veterinare privind stabilirea condițiilor sanitare veterinare pentru înlăturarea și prelucrarea deșeurilor animale, comercializarea lor și prevenirea agenților patogeni din furajele care conțin produse de origine animală sau pește, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 504/2001, ce transpune în legislația națională Directiva 90/667/CEE.

C. Funcționare

1. Animalele trebuie să fie descărcate fără întârziere după sosire. Dacă totuși întârzierea se produce având în vedere condițiile meteorologice și perioadele de așteptare, animalelor li se vor garanta cele mai bune condiții de bunăstare.

2. În timpul descărcării și încărcării trebuie avut grijă ca animalele să nu fie speriate, surescitate sau maltratate și să se asigure că nu sunt trântite. Animalele nu trebuie ridicate sau trase de cap, coarne, urechi, picioare, coadă sau blană, nici manevrate astfel încât să li se provoace dureri sau suferințe inutile. Dacă este cazul, vor fi manipulate individual.

3. Pentru manipularea animalelor în interiorul incintelor:

a) trebuie amenajate culoare mobile, astfel încât să se folosească tendințele gregare ale animalelor;

b) trebuie folosite numai pentru acest scop instrumente destinate ghidării animalelor. Utilizarea instrumentelor care produc șocuri electrice ar trebui interzisă pe cât posibil și, în orice caz, acestea pot fi utilizate exclusiv pentru bovinele adulte și porcinele care refuză să se miște, cu condiția ca aceste șocuri să nu dureze mai mult de două secunde, iar camera în care se introduc animalele să se afle în fața acestora. Aceste șocuri pot fi aplicate doar pe mușchii trenului posterior al animalului;

c) animalele nu trebuie să fie lovite și nu trebuie să se exercite nici o presiune asupra nici unei părți a corpului; în particular, coada animalelor nu trebuie răsucită, îndoită sau ruptă și ochii acestora nu trebuie atinși. Animalele nu trebuie să fie înțepate sau bătute;

d) persoanele care manipulează animalele în punctele de oprire nu trebuie să posedă sau să utilizeze obiecte contondente. Bastoanele ori alte instrumente destinate ghidării animalelor pot fi folosite de aceste persoane, asigurându-se că vor fi aplicate pe corpul animalelor fără a cauza răni sau suferințe inutile.

4. Animalele care sosesc în punctele de oprire după ce au călătorit pe temperaturi ridicate sau în atmosferă umedă trebuie răcorite prin mijloace corespunzătoare cât mai curând posibil.

5. Furajarea și adăparea animalelor trebuie să fie efectuate în așa manieră încât fiecare animal adăpostit la punctul de oprire să aibă asigurate apă curată și hrană adecvată în cantitate suficientă care să satisfacă nevoile lor fiziologice pe perioada staționării și pe perioada prevăzută pentru călătorie, până la următorul punct de oprire. Punctele de oprire nu vor primi animale care au nevoi alimentare speciale, ca de exemplu viței, care necesită alimente lichide, decât dacă acestea dispun de echipament și personal capabile să satisfacă nevoile acestora.

6. Condițiile și starea animalelor trebuie să fie controlate de un angajat al punctului de oprire la sosirea acestora la punctul de oprire și cel puțin o dată la 12 ore pe perioada staționării.

7. Registrul la care se face referire la art. 5 lit. g) din norma sanitară veterinară trebuie să conțină următoarele date:

a) data și ora terminării descărcării și ale începerii reîncărcării fiecărui transport;

b) data și durata depopulării pentru motive de sănătate, astfel cum este prevăzut la lit. A pct. 4 din prezenta anexă;

c) numărul sau numerele certificatului sau ale certificatelor de sănătate ale animalelor pentru fiecare transport;

d) orice observație referitoare la condițiile de sănătate și bunăstare a animalelor și, în special:

(i) particularitățile și numărul de animale descoperite moarte la locul de descărcare al punctului de oprire sau care au murit în timpul staționării;

(ii) particularitățile și numărul de animale care au fost descoperite ca fiind rănite grav la locul de descărcare, în timpul staționării acestora sau care nu sunt considerate apte să continue călătoria;

e) numele și adresele transportatorilor sau ale șoferilor și numerele de înmatriculare ale vehiculelor.

PLANUL DE RUTĂ

(1) Transportatorul (nume, adresă, nume de afaceri) Semnătura transportatorului a)	(2) Mijlocul de transport Numărul de înregistrare sau de identificare a)				
(3) Specia de animale Numărul Locul de plecare Locul și țara de destinație a)	(4) Itinerarul Estimarea duratei călătoriei a)				
(5) Numărul certificatului/certificatelor de sănătate sau al documentului/ documentelor de însoțire a)	(6) Ștampila medicului veterinar oficial de la locul de plecare b)	(7) Ștampila medicului veterinar de la punctul/punctele de oprire b)			
(8) Data și ora plecării a)	(9) Numele persoanei care are în responsabilitate transportul pe durata călătoriei c)	(10) Ștampila autorității veterinare competente de la punctul de ieșire sau punctul de trecere autorizat d)			
(11) Punctele de oprire sau de transfer planificate a)		(12) Punctele de oprire și de transfer existente d)			
(13) Locul și adresa	(14) Data și ora	(15) Durata staționării	(16) Motivul	(17) Locul și adresa	(18) Data și ora
(i)					
(ii)					
(iii)					
(iv)					
(v)					
(vi)					
(19) a) se completează de către transportator înainte plecării b) se completează de către medicul veterinar oficial c) se completează de către transportator în timpul călătoriei d) se completează de către autoritatea veterinară competentă la punctul de ieșire sau la punctul de trecere autorizat e) se completează de către transportator după călătorie e)	(20) Semnătura persoanei responsabile în timpul călătoriei e)	(21) Data și ora sosirii la locul de destinație e)			
(22) Observații					[b] sau e)]

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 755 din 5 august 2005

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Nr. 22.237 din 18 august 2005

ORDIN **privind acordarea de prime la exportul de vinuri**

Văzând Referatul de aprobare nr. 76.648 din 6 iulie 2005,

având în vedere prevederile art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.518/2002 privind aprobarea mecanismului de acordare a primelor de export de la bugetul de stat pentru produsele agroalimentare și ale Hotărârii Guvernului nr. 807/2005 privind modificarea unor acte normative în domeniul agriculturii,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 374/2005, și al Hotărârii Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și ministrul finanțelor publice emit următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă acordarea unei prime de export de 80 lei (RON)/hl, în limita cantității de 8.080 hl, la sortimentele de vinuri cu denumire de origine controlată (DOC) îmbuteliate și vinuri spumante, corespunzătoare codurilor tarifare prevăzute în anexa nr. 1, pentru toate destinațiile, cu excepția țărilor membre ale Uniunii Europene.

(2) Marfa trebuie să fie de origine românească, atestată de certificatul de origine și de certificatul de atestare a dreptului de comercializare a vinurilor cu denumire de origine controlată, eliberat de Oficiul Național al Denumirilor de Origine pentru Vinuri și Alte Produse Vitivinicole (ONDOV), care vor fi prezentate împreună cu celelalte documente prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 1.518/2002 privind aprobarea mecanismului de acordare a primelor de export de la bugetul de stat pentru produsele agroalimentare, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — (1) Prima de export se acordă pentru marfa exportată după intrarea în vigoare a prezentului ordin și încasată până la 31 decembrie 2005 inclusiv, în ordinea cronologică a înregistrării cererilor pentru acordarea unei prime de export la Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală, denumită în continuare *Agenție*.

(2) Cererile pentru acordarea primei de export însoțite de documentația aferentă, în conformitate cu prevederile prezentului ordin, vor fi prezentate la Agenție cât mai curând posibil după data încasării contravalorii în valută a exportului, dar nu mai târziu de 15 ianuarie 2006.

(3) Anunțul privind gradul de alocare a acestei cantități, în funcție de cererile aprobate, va fi afișat zilnic la Agenție.

(4) Acordarea primei de export se face în condițiile prezentării unuia dintre următoarele documente, la opțiunea societății comerciale exportatoare care să dovedească sosirea mărfii la destinație:

a) documentul administrativ de import din țara de destinație a mărfii, în copie, și traducerea autorizată a acestuia în limba română, autenticată, în original;

b) documentul de descărcare a mărfii, emis de țara de destinație a mărfii, în copie, și traducerea autorizată în limba română a acestuia, autenticată, în original.

Art. 3. — (1) Beneficiarii primei de export sunt producătorii agricoli care produc și exportă vinuri direct sau prin comisionari.

(2) Cererea pentru acordarea primei de export nu va fi acceptată dacă beneficiarul nu a notificat în scris Agenției exporturile de vinuri (cantitatea, valoarea, destinația, termenul de livrare, data încasării), în maximum două zile lucrătoare de la data declarației vamale.

Art. 4. — (1) Depunerea cererilor și a documentației aferente, plățile către agenții economici beneficiari, precum și celelalte prevederi privind primele de export se realizează conform Hotărârii Guvernului nr. 1.518/2002, Hotărârii Guvernului nr. 807/2005 privind modificarea unor acte normative în domeniul agriculturii și prezentului ordin.

(2) Deconturile justificative se întocmesc conform modelului prezentat în anexa nr. 2.

(3) Agenția, după verificare și aprobare, transmite Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale centralizatorul deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(4) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale aprobă centralizatorul deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri, pe care îl transmite Ministerului Finanțelor Publice, împreună cu cererea pentru deschiderea creditelor bugetare.

(5) După aprobarea de către Ministerul Finanțelor Publice a cererii pentru deschiderea creditelor bugetare, se alimentează contul Agenției, care, pe baza deconturilor aprobate, efectuează plățile.

Art. 5. — Anexele nr. 1, 2 și 3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

p. Ministrul finanțelor publice,
Mara Rîmniceanu,
secretar de stat

ANEXA Nr. 1

Cod tarifar	Denumirea mărfii
2204	Vinuri din struguri proaspeți, inclusiv vinurile îmbogățite cu alcool - Alte vinuri; must de struguri a cărui fermentație a fost împiedicată sau oprită prin adaos de alcool
2204.10	- Vinuri spumoase:
2204.10.11	--- Vinuri spumante având titlu alcool volumic de minimum 8,5% vol.
2204.21	-- În recipiente cu un conținut de maximum 2 l: --- Altele ---- Având concentrația de alcool în funcție de volum de maximum 13% vol. ----- Altele:
2204.21.79	----- Vinuri albe
2204.21.80	----- Altele

ANEXA Nr. 2

Aprobat,

Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură,
Industria Alimentară și Dezvoltare Rurală*Director general,*

.....

Denumirea agentului economic

Sediul

Codul fiscal

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului

Contul

Trezoreria

DECONT JUSTIFICATIV

Nr. crt.	Specificație	U.M.	Cantitatea	Valoarea
1.	Export vin Factura externă nr. din data de Declarația vamală nr. din data de	hl		x x
2.	Export pentru care s-a încasat contravaloarea în valută Extras de cont din data de Pentru factura externă nr. din data de	hl		x x
3.	Prima unitară de export	lei RON	x	80
4.	Prima cuvenită total	lei RON		

Semnături autorizate

.....

Se aprobă,

Ordonator principal de credite,
.....AGENȚIA DE PLĂȚI ȘI INTERVENȚIE PENTRU AGRICULTURĂ,
INDUSTRIE ALIMENTARĂ ȘI DEZVOLTARE RURALĂ**CENTRALIZATORUL**
deconturilor justificative pentru acordarea primei de export pentru vinuri

Nr. crt.	Beneficiari	Cantitatea exportată — hl —	Prima de export — 80 lei RON/hl —	Total valoare prime — lei RON —
.....				

Director general,
.....

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind înființarea și organizarea centrelor regionale pentru managementul bolii celiace**

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 168/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,
văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală, structuri sanitare și salarizare nr. M.C. 9.817 din 9 august 2005,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data prezentului ordin se înființează și se organizează 4 centre regionale pentru managementul bolii celiace, structuri funcționale integrate în următoarele unități sanitare:

— Centrul regional pentru managementul bolii celiace Cluj, organizat în structura Spitalului Clinic de Copii Cluj-Napoca, Clinica II Pediatrie, pentru județele: Cluj, Satu Mare, Maramureș, Bihor, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Mureș, Harghita, Covasna, Brașov, Sibiu, Alba;

— Centrul regional pentru managementul bolii celiace Iași, organizat în structura Spitalului Clinic de Copii „Sf. Maria“ Iași, pentru județele: Iași, Suceava, Botoșani, Vaslui, Neamț, Bacău, Vrancea;

— Centrul regional pentru managementul bolii celiace București, organizat în structura Institutului pentru Ocrotirea Mamei și Copilului — unitate a Ministerului Sănătății, pentru județele: Brăila, Galați, Buzău, Prahova, Vâlcea, Gorj, Dolj, Olt, Argeș, Dâmbovița, Giurgiu, Teleorman, Ialomița, Călărași, Ilfov, Constanța, Tulcea și municipiul București;

— Centrul regional pentru managementul bolii celiace Timișoara, organizat în structura Spitalului Clinic de Copii „Louis Țurcanu“ Timișoara, pentru județele: Timiș, Arad, Hunedoara, Caraș-Severin, Mehedinți.

Art. 2. — Atribuțiile centrelor regionale pentru managementul bolii celiace sunt următoarele:

— dezvoltarea unor baze de date și a unui registru național privind boala celiacă la copil;

— dezvoltarea de capacități și tehnologii pentru diagnosticul, tratamentul și monitorizarea clinică și paraclinică a bolii celiace la copil;

— dezvoltarea de protocoale și ghiduri pentru diagnosticul și tratamentul bolii celiace;

— dezvoltarea testelor screening în rândul populației cu risc și a studiilor epidemiologice;

— dezvoltarea, împreună cu instituțiile de profil, a unor produse dietetice specifice tratamentului bolii celiace;

— realizarea unei baze de date privind bolnavii celiaci.

Art. 3. — În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin unitățile sanitare vor revizui evidența bolnavilor proprii și vor comunica centrelor regionale datele pentru constituirea bazei de date regionale.

Art. 4. — În termen de 6 luni centrele regionale vor comunica la Institutul pentru Ocrotirea Mamei și Copilului datele bolnavilor aflați în evidență.

Art. 5. — Institutul pentru Ocrotirea Mamei și Copilului și Centrul de Calcul și Statistică Sanitară București vor elabora, cu sprijinul Comisiei de specialitate pediatrie a Ministerului Sănătății, suportul informațional și metodologia sistemului de raportare pentru baza de date la nivel național.

Art. 6. — Începând cu data de 1 ianuarie 2006, unitățile sanitare vor comunica trimestrial centrului regional, iar acestea semestrial Institutului pentru Ocrotirea Mamei și Copilului, conform metodologiei aprobate, cazurile noi, precum și evoluția cazurilor vechi.

Art. 7. — Funcționarea centrelor regionale va fi asigurată din resursele financiare ale unităților sanitare în structura cărora sunt organizate, precum și prin alocarea unor fonduri de la Programul național de sănătate nr. 3 al femeii și copilului.

Art. 8. — Direcția generală asistență medicală, structuri sanitare și salarizare și Direcția generală buget și credite

externe din cadrul Ministerului Sănătății, direcțiile de sănătate publică, Institutul pentru Ocrotirea Mamei și Copilului, Centrul de Calcul și Statistică Sanitară București și unitățile sanitare nominalizate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 9. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Mircea Cinteza

București, 22 august 2005.
Nr. 906.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind unele măsuri pentru implementarea Programului național de securitate aeronautică

Având în vedere prevederile Programului național de securitate aeronautică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 443/2005,

în temeiul art. 4 lit. i) și al art. 28 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, republicată, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 412/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentului ordin, administratorii aeroporturilor din România vor aduce la cunoștința tuturor operatorilor economici (operatori aerieni, agenți cargo, agenți de handling, companii al căror obiect de activitate este cateringul, curățenia sau alimentarea cu combustibil a aeronavelor etc.) care desfășoară activități în perimetrul infrastructurii aeroportuare măsurile, practicile și procedurile de securitate aeronautică care le sunt aplicabile în conformitate cu Programul național de securitate aeronautică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 443/2005, precum și obligațiile și responsabilitățile ce le revin conform acestui program.

Art. 2. — Informarea operatorilor economici prevăzuți la art. 1 se va realiza în cadrul comitetelor de securitate aeroportuare și, după caz, prin punerea la dispoziția acestor operatori, cu respectarea normelor legale privind protecția documentelor clasificate, a unor extrase din Programul național de securitate aeronautică conținând prevederile referitoare la activitățile specifice fiecărui operator.

Art. 3. — Direcția generală aviație civilă va urmări îndeplinirea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 17 august 2005.
Nr. 1.371.

ACTE ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

ORDIN

pentru aprobarea Instrucțiunii nr. 10/2005 emise în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare

În conformitate cu prevederile art. 1, 2, art. 7 alin. (3) și (15) și ale art. 8 din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 514/2002, modificat și completat prin Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare,

în ședința din data de 23 august 2005,

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare a hotărât emiterea următorului ordin:

Art. 1. — Se aprobă Instrucțiunea nr. 10/2005 emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Instrucțiunea menționată la art. 1 va intra în vigoare la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicată în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (www.cnvmr.ro).

Art. 3. — Direcția reglementare din cadrul Direcției generale autorizare reglementare, Secretariatul general și directorul general executiv vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentului ordin.

p. Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Dorina Teodora Mihăilescu

București, 24 august 2005.

Nr. 40.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNEA Nr. 10/2005

emisă în aplicarea prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare

Art. 1. — Prezenta instrucțiune stabilește regulile în aplicarea art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, modificată prin Legea nr. 208/2005 pentru modificarea art. 285 din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital și prin Ordonanța Guvernului nr. 41/2005 privind reglementarea unor măsuri financiare, denumită în continuare *Legea nr. 297/2004*.

Art. 2. — În cazul nerespectării prevederilor art. 286¹ din Legea nr. 297/2004 se aplică în mod corespunzător prevederile art. 283 din această lege.

Art. 3. — Încălcarea dispozițiilor prezentei instrucțiuni se sancționează administrativ, contravențional sau penal, după caz, în conformitate cu dispozițiile titlului X „Răspunderi și sancțiuni” din Legea nr. 297/2004.

Art. 4. — Prezenta instrucțiune intră în vigoare la data publicării acesteia și a ordinului de aprobare în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi publicată în Buletinul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare și pe site-ul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (www.cnvmr.ro).

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047778